

ДІЛО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
 Львів, Ринок 16., II. пов.
 Кошта варт. магл. 26.726.
 Адреса телег. „Діло—Львів“.
 Число телефону 844.
 Рукописи редакція не зберігає.

ПЕРЕДПЛАТА
 в Австро-Угорщині:
 місячно 5— К.
 чвертьрічно 15—
 піврічно 28—
 річно 56—
 у Львові (без доставки):
 місячно 4— К.
 чвертьрічно 12—
 піврічно 22—
 річно 44—
 в Німеччині:
 місячно 28— М.
 піврічно 14—
 річно 28—
 За зміну адреси платять по 10 с.

Ціна оголошень:
 Рядок постійної, розміром 10 ліній, вартує 20 с., з додатковими 1 К. за кожну лінію 1-го, 2-го, 3-го, 4-го, 5-го, 6-го, 7-го, 8-го, 9-го, 10-го, 11-го, 12-го, 13-го, 14-го, 15-го, 16-го, 17-го, 18-го, 19-го, 20-го, 21-го, 22-го, 23-го, 24-го, 25-го, 26-го, 27-го, 28-го, 29-го, 30-го, 31-го, 32-го, 33-го, 34-го, 35-го, 36-го, 37-го, 38-го, 39-го, 40-го, 41-го, 42-го, 43-го, 44-го, 45-го, 46-го, 47-го, 48-го, 49-го, 50-го, 51-го, 52-го, 53-го, 54-го, 55-го, 56-го, 57-го, 58-го, 59-го, 60-го, 61-го, 62-го, 63-го, 64-го, 65-го, 66-го, 67-го, 68-го, 69-го, 70-го, 71-го, 72-го, 73-го, 74-го, 75-го, 76-го, 77-го, 78-го, 79-го, 80-го, 81-го, 82-го, 83-го, 84-го, 85-го, 86-го, 87-го, 88-го, 89-го, 90-го, 91-го, 92-го, 93-го, 94-го, 95-го, 96-го, 97-го, 98-го, 99-го, 100-го.
 У Львові 16 с.
 на провінції 20 с.

Видавничий Спільня „Діло“.

Начальний редактор: Д-р Висоцький Панейко.

Новий період.

Львів, 7. серпня 1918

В сьох днях увесь світ і поневолі ми вийшли в новий період світової війни.

Невдача великого, в історії безприкормого німецького наступу на Заході, до якої отверто признався сам Людендорф, такий вступ японських військ до походу з Далекого Сходу — це воєні, від яких члестанти мейся новий період у світовій війні і, що за сьм іде, новий період у всесвітній політиці.

Хочаби швидше одержати перемогу над Англією і Францією, німецькі мілітарні круги рішили вести т. зв. безоглядну війну підводними човнами і кинули сьм газло до американського виступу З'єднаних Держав і північної Америки. Се рішення Німеччини спричинило неможливій зворот у пітні ході війни. Наїї на те, що підводні човна знесилить аргументи швидше, за ми наїї ко Європа через Океан велика американська армія, не здійснилися, а наслідок сього такий, що осередні держави вьоможуть знов використати військових й політичних силів своєї перемоги над Росією. Наві вже й у німецьких олозиційних засвоисях отверто вишеться, що якби не було ніяк американської участі у війні, то після повалення Росії вже булоб дійшло до миру в західних державах Європи.

А — так замість перед миром стоїмо перед воєюю добою війни.
Виступ Америки не тільки спричинив

мгуче скріплення французького фронту, посередно він зробив можливим і віднову східного фронту. Будь Америка неутральною, не малиби чесько-словацькі відділи потрібної їм організаційної і моральної опори у Вашингтоні. Без участі Америки у війні Японія ніколи не зважиласьби виступати до походу в Далекого Сходу.

Наві Японія до походу виступила, а її передні сторожі, чесько-словацькі відділи, опсують негліжке в Азі: разом з експедиційними англійськими відділами з-над мурманського побережа становлять воєні визначні точки великого лука, котрий охоплює іє півночи, сходу й південного сходу європейські землі бувшої російської імперії. А добровільні й невольніми с юниками вротнімецького союзу виступають ті кру в Великої Росії й України, котрі збройними ворожебнями утруляють Німеччині удержання сукоюю на великих прострах Східної Європи, обсаджених німецькими військами.

Українській землі знов прийдеться стати воєною областю — на скільки не вдасться в скорім часі, як сього вимагає українське громадянство, добути від обох воюючих сторін признання української неутральности. На се одначе наїї майже нема. Майже нема й надії, щоб до критичного моменту українська держава з військового і організаційного боку так скріпила, щоб могла оружною силою хоронити свою неутральність перед чужинцями.

На безборонну землю нашу наступають нові хмари — іє Заходу й Сходу.

хоробу не може бути ніяк виявлена, то Державному Сенатові, вкучі з радою міністрів.

Сьоме. Два інші члени Колегії Верховних Правителів, після зазначеного в попередній (6) статті оголошення, негайно вибіраються Державним Сенатом і радою міністрів (ст. 2) закритим голосуванням звичайною більшістю присутніх.

Восьме. Про склад Колегії Верховних Правителів Державний Сенат того-ж самого дня оповіщає до загального відома.

Дев'яте. Колегія Верховних Правителів вступає в управління Державною негайно, не дожидуючись скляшення Державного Сенату (ст. 8).

Десяте. Колегія Верховних Правителів вступає в усі законом встановлені права й обовязки пана Гетьмана, одначе Колегії Верховних Правителів не належить право виїмати питання про зміну законів, вложених в грамоті пана Гетьмана від 28. квітня 1918 р.

Одинадцате. Головою Колегії Верховних Правителів є Правитель, визначений паном Гетьманом.

Дванадцате. Всі справи в Колегії Верховних Правителів вирішуються більшістю голосів.

Тринадцате. На випадок смерті, або тяжкої хвороби Верховного Правителя, визначеного Паном Гетьманом, або вложенна дня Правителем з себе уповноважень, в Колегію вступає його заступник (ст. 4). На випадок же смерті, або тяжкої хвороби протих Верховних Правителів, або вложень ними своїх уповноважень заступники їх вибіраються в порядку, встановленому в ст. 7. цього закону.

Чотирнадцате. На випадок смерті, або тяжкої хвороби котрого з заступників Верховних Правителів, новий його заступник негайно вибірається в порядку ст. 7. цього закону, при чому вибори робляться або Державним Сенатом, як що вибув з Колегії обібраний ним заступник, або Радою Міністрів в інших випадках.

Пятнадцате. Про вступлення кожного заступника до Колегії, Державний Сенат незабаром оповіщає до загального відома, але заступники вступають до Колегії негайно не дожидуючись цього оповіщення.

Шіснадцате. При виїзді по за межі Держави Пан Гетьман, як до знайде потрібним, передає на час своєї відсутности, управління Державною Колегії з трьох осіб з яких одну визначає сам Пан Гетьман, а два інших вибіраються в порядку, зазначеному в ст. 6. цього закону.

Памяти Івана Стешенка.

Безглуздя вострілом невідомого душогуба вбито вночі 31. липня на улиці в Полтаві Івана Матвієвича Стешенка. Кілька днів тому неміжчик виїхав у Полтаву до родичів, не прощаючи близької смерті. Не впрочував її ніхто з близьких йому людей. Але яку ціну має і чим забезпечено тепер життя людське?

Стешенко народився в 1873 в Полтаві, в полтавських школах перебрав і початкову освіту, яку закінчив р. 1896 в київському університеті на історично-філологічному факультеті. Писати неміжчик почав ще на шкільній лаві: вже на початку 90-их років у галицьких виданнях „Зоря“ та „Правда“ почала друкуватися його перша неміжчиків творів під псевдонімом Ів. Сердешний („Соцети“ й „Реснихи“, в „Ворі“, переклад „Мегаморфоз Філідових“ та драма „Мазепа“ в „Правді“ і т. и.), які потім видано в Київі двома збірничками „Хугорні сонети“ (1898) та „Степові метиви“ (1901). Пробував себе також неміжчик і в белетристиці (повість „На заводі“ в „Л. Н. Вістнику“). Але більше уваги присвятив Стешенко публіцистичній та науковій діяльності. Готуючись до професури, Стешенко працював у сфері словознавства і коли в політичних причинах, його наукова кар'єра зробилась неможливою, направив свою ува-

Закон про Верховне Управління Державною.

Київ, 4. серпня 1918.

Нижнше „Відродження“ містить таке урядове оповіщення „закону про верховне управління державною“:

Паном Гетьманом затверджено ухвалений Радою міністрів слідуючий тимчасовий закон про верховне управління державною на випадок смерті, тяжкої хвороби і перебування пана Матвієвича Ясновельможного пана Гетьмана в Україні.

Перше. В разі тяжкої хвороби або смерті Ясновельможного пана Гетьмана, Верховне Управління державною, тимчасове, аж до одужання, або вступлення пана Гетьмана, в порядку, який встановляється буде окремим законом, належить Колегії Верховних Правителів держави.

Друге. Колегія Верховних Правителів держави складається з трьох осіб: одного правителя державною, який сам пан Гетьман (див. ст. 1 і 4), одного виїває Державний Сенат (див. ст. 7) і одного виїває рада міністрів (ст. 7).

Третє. Про згадані в попередній (2) статті зазначені виїваєні паном Гетьманом владою складається грамота в трьох примірниках, які пан Гетьман особисто вкладає в окремі конверти за власною і жерстеновою його відповідальності печатками, при чому перші 2 примірники для скви урчаєств доручаються Державному Сенатові і голіві ради міністрів, а третій примірник передається в Київський Кабінет Міністрів, св. Сефлі.

Четверте. В грамоті (ст. 3) пан Гетьман визначає дві особи, а саме: першою — виїває-

ного ним Верховного Правителя, а другою — особу, яка має стати Верховним Правителем, як що перша помере, або тяжко занедужає, або складе свої уповноваження.

П'яте. Про передачу зазначених в ст. 3 примірників грамоти складається державним секретарем акт, який підписується паном Гетьманом і особою, що прийняла грамоту і скріплюється державним секретарем. Згадані тут акти передає Державний Сенат, а копії з них державний секретар.

Шесте. Негайно як тільки стане неможливим для пана Гетьмана правити Державною через тяжку хворобу, або вола пан Гетьман помере, Державний Сенат, а складі на той час будучих сенаторів, від провозом президента, а за його відсутністю — старшого з предидателів генеральних судів, або осіб, що їх вступають (ст. 29 закону 8 липня 1918 р. про утворення Державного Сенату) отирає конверт в грамотою пана Гетьмана той, що перебуває в Державній Канцелярії, а також і конверти в двох кругах прамірниками голвоги, які негайно мають бути приставлені в Державний Сенат і оголошені наймення виїваєного пана Гетьманом Верховного Правителя й його заступника (ст. 4); відсутність копії з грамоти не єніє оглошенія наймення виїваєного пана Гетьманом Правителя та його заступника.

Примітка: Визначення венгу, коли сам пан Гетьман через тяжку хворобу неспатиме вже згоги правити Державною, належить самому пану Гетьману, а як що вола пан Гетьман через

гу на досліді українського письменства. Першою його працею на цьому полі була монографія про Котляревського, надрукована спершу в „Кієвській Старині“, а потім випущена окремою книжкою — Поезія І. П. Котляревського (1898); до Котляревського вертався небіжчик не раз і остім, давши його критичну біографію та редагуючи його твори. Інші свої наукові праці Степенко містив у „Зависках“ львівського та київського наукових товариств в „Україні“ і в інших виданнях про Олексу Старицького, „Історія української драми“, про Шевченка то-що). Брав участь Степенко і в деяких російських виданнях, як от „Образованіє“, „Кієвські Откликн“ то-що, містачи там статті і замітки переважно на українські теми. Публіцистичні праці небіжчика до останніх днів друкувалися в „Робітничій Газеті“.

Поруч інтенсивної літературної діяльності, Степенко раю почав, і чисто політичну роботу, знов ще в студентських гуртках початку 90-х років. Між іншим він був, разом з Лесем Українкою, одним з піонерів соціал-демократії на Україні і остім не раз жартом називав себе „соціал демократом першого призива“. Р. 1897 Степенка арештовано і по всяких тюремних пригодах вислано в Київ, куди він зміг повернутися вже згодом, коли в повітрі зачувалося наближення революції. Поруч літературної роботи, публічних виступів, в яких його добре знає київська публіка, Степенко ввесь час брав жи-

ву й горячу участь у політичних справах (Все українська організація до 1905 р., партійне життя потім і т. п.). Коли почалась організація державного життя на Україні, то Степенка покликали на посаду генерального секретаря, потім міністра народної освіти, в кабінеті Винниченка і цю посаду він займав до більшовицького повстання в Києві. Сівреботником міністерства освіти був Степенко до останніх днів, працюючи тут, як комісар.

Література, наука, освіта — такі були сфери в яких найкраще почував себе небіжчик. У політиці він теж проводив свої улюблені методи чисто культурної боротьби. Широко освічений сам освітою він вівся і за відродження гідного народу, якому присвятив усе життя своєї сідомої пори. І злочинив куля, що положила його в могилу, однак безглузда, чи послала її рука престого грабінника, чи політичного убийці. Коли це був грабінник, то він не мав чого знати з його; коли це політичне убийство, то воно ще безглузде, бо це удар по людині, що непричетна була до якого-будь насильства й боролась самими культурними способами. І своєю кров'ю Іван Степенко ще раз записав на скрижалах сучасного літопису ту незгиту істину — як мало у нас справжньої культурності і яку невелику цнгу має людина навіть в особах крамях своїх виступників.

(Нова Рада) **Сергій Євразов.**

В Полтаві всі певні, що вбивство Степенка літничий гурт.

Полтавське замство приняло рішення про похорону на свій рахунок.

На допомогу покойного полтавські громадські і офіційні інституції послали декілька віників.

Похорон.

Похорон небіжчика І. М. Степенка відбується сьогодні. Жалібний похід після похорону о 2-ій годні дня вирушить в Володимирського собору на Байкове кладовище.

Шимпанов у гетьмана.

Київ 3. серпня 1918.

Болгарський посол професор Шимпанов віддав гетьманові свої добрі грамоти й сиючущий лист болгарського царя Фердинанда на імя гетьмана. При прийомі були також присутні міністри Лявогу, міністер закордонних справ Дорошенко, товариш міністра закордонних справ Пажтев, також урядові гетьманського штабу. По закінченні прийому болгарський посол був запрошений на гетьманський снідамок.

Румунська відповідь.

Київ 4. серпня 1918.

Прибув до Києва бухарестський дипломатичний посланець і привіз для міністерства закордонних справ ноту румунського уряду в відповідю на ноти уряду Української держави.

Маварик до Чічеріна.

За згодний переїзд чесько-словацької армії до Франції.

БЕРЛІН, 6. серпня. Професор Масарик в слав писемо до російського міністра Чічеріна, в якій протестує проти закиду, начеб Чічері Словами прилучилися до претиреволюційного руху і заявляє, що чеські словацькі полки в держали приказ не мішатися у внутрішній справі Росії. Сю нейтральність прийняв російський вищий начальник вожд Муравев і заповів чесько-словацьким війскам сувільний переїзд до Франції. Подібний довіль даю також російське правительство. Масарик ради антант, аби прихильно відносилися до нового російського правительства і хіба по його відданні Росії, протягом останних трьох місяців зайняти всі підлі, які мусли скласти чесько-словацьку армію до оборони. Мимо сего Масарик згодився на обезброєння чесько-словацьких війск з умовою, що світове правительство згодить їм сувільний переїзд до Франції.

На Заході.

БЕРЛІН, 6. серпня (Вольф). Урядом:

Група війск наст. прест. ки. Румунські Живійша стежля діяльність у підтинку Австрія і на відданні від Мондидіє. Вечером війска разів оживлений огонь артилерії. Віртенберг здобули нині рано на північ від Семан велик англійські становища по обох бехах між Bray Corbie, при тім взяла більше як 100 м донекх.

Група війск наст. престолу: По безуспішних частинних наступлах неприятели вчора з своїми військами підішли до приступу проти підтинку Vesle, по обох бехах Vesle і на північ від Jonohery. З дрібніших частей ліска на відданні березі ріки, в яких неприятели в часті укріпилися, ми противинаступали виперли вперед і взяли кільхасот полонених. Впрочім згодили ми наступ неприятели нашім гарматам огнем і кулеметів, заки дійшов до Vesle.

НОВИНКИ.

Львів, 7. серпня 1918.

— Український Банк національний, промовний і торговельний, акційна Світка у Львові офіційно, що десні субскрибували і ввезли акції знів однего мільона тристи тисяч гривень. З огляду на успішність підписки, як також з си причини, що Банк від самого початку хоче розпоряджати більшими капіталами, рішана Комітет Основателів Банку обрати не три мільона гривень, але 6,000,000 гривень основного капіталу, на ші йому дозволяє передержувати комісія. Тоті підписки дальше передержать ся. Кождий Українець, який подає сувільний магітал і хотіт задекларувати ані рокою рішаче підписати, ані місяцю і торговель, позичен скористати з добу-

Перед оружним виступом Японії.

Англійські війсна в Архангельську. — Пехід чесько-словацьких відділів на Мосову. — Незалежність Сибіри. — Японія і Китай. — Большевицьке правительство захитано? — Голос віденської прес.

Львів, 7. серпня 1918.

В російській кваті кипить. Інтервенція Японії і Америки на далеком Сході та міри, які підпріяла антанта в мурманській області змінили ідею квіткого последження Большевицьке правительство в усіх сторін zagrożене. Останнє англійське урядове повідомлення доносить, що „союзники при численній участі російської людности висадили дня 2. серпня на сушу в Архангельську відділи війска і маринарки. Їх привів вітала людність з загальним одушевленням“.

Акцію антант, яка має виїти в мурманської області, підірають сильно чесько-словацькі відділи, які — як доносять з Гельсінгфорсу — маширують в десх напрямках. Одні йдуть в сторону Царкіна, де зотять послучитися з козаками під проводом ген. Дутова, другий більший відділ прямує на Казань і Нижній Новгород. Сі вісті потверджували також доносення „Baseler Nachr.“, що на Мосову маширує 50-тисячна чесько-словацька армія.

Большевицьке правительство тратить мабуть і в Сибіри гурт під ногами, бо — як доносить кореспондентийне бюро з Пензи через Мосову, сибірське правительство оголосило видану вже 5. липня ноту до представників антант, в якій торжественно заявляє, що враз з сибірською думою є відповідальне за долю сего краю і що там не має іншої власти, як тимчасове правительство Сибіри, яке проголосило свою незалежність.

Тепер мабуть не має вже ніякого сумніву, що Японія виступить в оружно інтервенцією на Сибіри. Берлінські дивенники наводять навіть

ряд концесій антант в нагороду за сю інтервенцію, в яких важніші: право сувільної імїграції до Америки, право промислової експлоатації китайського гебережа і Манажурії та знесення усіх обмежень що до доводу сурівців до Японії.

В оружній інтервенції на Сибіри хоче взяти участь і Китай, який — як доносить „Progress de Luce“ в Пекіну — рішав вислати перший континент війска до Владивостоку.

Російське большевицьке правительство порішило мабуть усіми силами бороматися. В тій цілі зарядило всно мобілізацію усіх рїчників від 1893 до 1897 в російських і Білоруських провинцій. Однак чи зможе воно ще дівго вдержатися — велике питання. На разі воно давить „контреволюцію“, переводить масові арештованія „контреволюционерів“ і агентів антант, як се було в Мосові. Ведоглі та інших містах. Що принесе будуччина — побачимо.

Віденська преса обговорює основно положення, яке повстало наслідком заповідженого оружного виступу Японії в Сибіри. Заяву японського правительства, що причиною інтервенції є тільки побороювання о доле чесько-словацьких відділів, zagrożених обвротенням відділами австрійських і німецьких полонених, вважають віденські дивенники тільки облудним позором, під яким криються зовсім інші плани антант. На загал настрої політичних кругів є спокійний, бо вони переконані, що японська інтервенція на Сибіри наслідком великанських трудностей не зможе відновити війни на східнім фронті.

До вбивства Степенка.

Київ, 4. серпня 1918.

Нинішня „Нова Рада“ доносить:

По одержанні нами відомостей, подробиці убивства І. М. Степенка такі:

29-го липня І. М. виїхав з своїм сином з Києва до себе на село в „Чернечий Яр“ на Полтавщині, де він гадав готуватися до професорської діяльності. Приїхавши пізно вночі на полтавський вокзал і не знайшовши там візника, всі вийшли пішки по Кураківській вулиці. Було коло пів до першої годни ночі.

Раптом в якогось двору несподівано ли сколило двох розбишак і скремандували „Руки вверх!“ І. М. далі рукою за кишеньку, бажаючи вихопити свого револьвера. Це й було причиною, що злочинці почали стріляти тяжко поразивши І. М. ча двома вистрїлами в голову. Син І. М. в несподіванки зпап. Злочинці, нахилившись над пораненим І. М., хотіли приступити до рабунку, але зачулося наближення міліції, і злочинці явнулись навтьоки. Тим часом син І. М. добіг на вокзал за допомогою, а міліція, принявши його за злочинця, вистрїлила по йому, на штакт куля пролетіла мимо.

Стривашеного І. М. за допомогою міліції було одправлено в лікарню. Він ще був живий і хотів сказати своє привітє і що він приїхав в Київ, після чого занерпотнів. Почалась згодія. О 1-ій годні дня І. М. не стало.

У звязку з цією страшною подією в Полтаві до Києва була послана сила телеграм, але всі гонь одержувалися в Києві тільки на 3-ій і 6-й на 4-ий день. Через те громадянство м. Києва дуже кепсько було поинформоване про все, що стосується смерті І. М.-ча.

Горенсення тіла І. М. Степенка.

Вчора вранці до Києва в окремому вагоні полтавського поїзда прибула домовина з враном І. М. Степенка.

Вчора-ж о 3-ій годні дня демоніву з тілом покойного після ввроткві лілї було перенесено з вокзалу до Володимирського собору. Уврату червоною квіткою, якісналу живими квітками, несли на руках. Процїсія пройшла по Безяківській і Бібіколєвській будляру в супроводі великої сили народу. Поперед процесії несли десяткі віників з червоными, жовтими блакитними і білими стрїчками.

Співав національний хор.

В Полтаві.

В Полтаві чим організація ввремь у себе прї престоявший Фефян, котрый ввезежав прах покойного до вокзалу.

На Полтаву ввїзства та зробило глибнєо-гнїтуче вражїння, всі вправи одначевоє вього ввїзства і ввїзоче фельдмаршала Айхгорна.

нагоди і ушкодувати свій капітал в своїй рідній українській інституції. В першій мірі в підпискою акції повинні поспішити селянина і духовенство. У кожного українського селянина і духовенства повинні бути в посіданню хоч одна акція Українського Банку. Акції Українського Банку є доброю доказкою для церковних і інших фондів, для капіталів на вистаги, для сплати податків, для позичкових і шадних стоварів. Субсидований сукуп можна сплачувати різними видами паперами, як: державні, торговельні і скарбові бонуси на вистаги і податки, акціями і виставними листами інших банків, акціями товариств, купонами і лоссами. Ціні на акції товариств Український Банк не поволітє випередити. У всіх справах підписки належить адресуватися до Комітету Основателів Українського Банку за адресою: Товариство взаємн. кред. „Дні у Львові“, вул. Руська ч. 20.

— Загласчий шерд. В суботу 3. серпня в 5. аудиторіі університету в Львові відбувся відкриття вїду в предметі п. міністра освіти М. П. Василенка, п. ректора унів. св. Володимира Є. Спекторського, проф. Б. І. Вернадського, проф. П. А. Тутковського, проф. В. І. Лучинського, проф. П. Я. Арешевського та інших. Після короткого вступного секретар організації проф. П. А. Тутковського і словни промовою влад. Б. І. Вернадського на тему про об'єднання всіх українських університетів і всіх наукових інституцій України і всіх наукових інституцій України, яку було прислухано всіма в великому залі. Потім вїд приступив до заслухання чергових докладів на загальні теми. Засідання завершувалося ранком і ввечері. Доклади читалися в українській і російській мові.

— Загласчий шерд. Ввечері по полудни замордували Ольгу з Гавришкесичів Рідлеву, жінку українського Краєвого банку Романа Рідля. Рідля мав для покешання: одно кістіне при вул. св. Софії 42 і літне, на Софіївці. Коли ввечері Рідля вернувся в бюра, постуив до свого гоме-Рідля вернувся в бюра, постуив до свого гоме-Рідля вернувся в бюра, постуив до свого гоме-Рідля вернувся в бюра, постуив до свого гоме-Рідля вернувся в бюра, постуив до свого гоме-Рідля вернувся в бюра, постуив до свого гоме-

шкілки в останній кімнаті. Повідомлена поліція не змогла ще дотепер вислідити вбивцю. Покійна мала 28 літ і 2 діти.

— Сіль з Німеччини. Краєвий Союз господарських спілок коментує: Подіємо до відомого перевад писма п. к. міністерства фінансів, котрим відкинуто наше домаганне приділу німецької солі згідно інтервенції У. Пар. Репрезентації. П. к. міністерство фінансів ч. 37444. Відень 3/7 1918. До Краєвого Союзу гомосподарських спілок, Львів. Для забезпечення вистарчаючого і рівномірного заосмотрювання монопольної області в духонну сіль обмежується від тепер привіз з Німеччини ідеальної солі лише на Чехію і дійсно буде заозотребовано того краю в цілости вскриватися соляю купованню в Німеччині через сам монопольний заряд. Сіль буде приділяна через посередництва голосних центрів для вридїлу солі установам на кожний торговельний округ Чехії, неолімоючи центрам округним установами в подлинних політичних повітах, а від сих дрібним покупцям, ефектуально прямо консументом. В наслідок сего є наказавно краєвнм зарядом салін не прикивати більше замовлень на ідеальну сіль з Чех, вже предложені до тепер зможленія більше не виконувати і до тепер вже заплачені ціни купна, о скільки ті не можуть бути обернені на замовлення солі для інших областей консумогих, звернути. Зогляне через се відтяженне краєвнх салін уможливить заозотребуванне прочі части монопольного терену іменно ті, які доси спроваджували німецьку сіль в значній скількості на будуче соляю красасю в відповідній обемі кожногочасного запотребування. Постановлений просьбі є позволенія привозу німецької солі зглядом є вироблене потрібного німецького позволення наживні відмаляється. Залуанки подання авертаєт ся. За п. к. міністра: підпис нечитий. В виду сего мусьтє наші вл. памове відборці обмежитися лише на ту сіль, яку доставляють посїтегі заступники продажі красвої солі і тому треба домагатися від староства шоби ту сіль рездїлювако справедливо на всі громадї, а в разі надужитя звертатися в зажаденнем до Краєвого Вїдїлу у Львові. З поважаннем „Краєвий Союз господарських спілок“ Львів, вул. Зігоровича ч. 20.

Соціальна демократія повинна і бореться за класові інтереси робітництва по початку революції. Політичною партією для організації робітництва та оборони його класових інтересів являється соціальна-демократична партія. Можна погодитися з тим, що центральна фракція українських соціалістів революціонерів, звертаючись в українську соціалістичну партію з європейською програмою, стала селянською фракцією соціальної демократії.

Але українське громадянство повинно без ріжнїци партій боротися з демократичними партіями більшовиць-комуністів та лівих соціалістів-революціонерів, які тільки й могли зародитися в такій напіввизвольній державі, як бува в Росії. Національну демократію, яка буде обороняти інтереси дрібного та середнього селянства, яка буде стояти на сторожі українського мішанства та врякуючої інтелігенції, повинна репрезентувати радикально-демократична партія, в склад якої повинні увійти всі ті політичні партії та групи, які тепер організовані соціалістами-федералістами, соціалістами-самостійниками, українськими трудовиками та народними соціалістами, а також ті українські елементи, які розпорочені по деяких російських партіях на Україні.

Що торкається хліборобів-демократів, то частина в них могла би пристати до радикал-демократів, а ще краще бубоб, якщо ця партія стала виразником української національної буржуазії, яка вже по части народжується, і в певній мірі можна сказати незабаром складатися з тих обрусілих землевласників, култів та промисловців, які нині ще тільки починають вертатися в лєно своєї нації. Ми і вважаємо за політичне завдання першорядної ваги для хліборобів-демократів організаційних кругів громадянства, яке відиграє таку велику роль в державі.

Ми глибоко переконані, що об'єктивні причини зводять і підказують українському громадянству такий політичний процес інтеграції політичних сил на основі диференціації українського громадянства.

М. Нушир.

СПОБІОНІЯ.

Четвер, 8. серпня 1919. Івані, грено-кат. Бремделі самч. — римокат. Карліва. Завтраж грено-кат. Панталеймона — римокат. Романа.

— Хго знає, де перебуває УСС. Володимир Зятварницький, котрий був у полоні в Петроградській, зводить подати звітку батькови Йосифови Зятварницькові, Львів, пл. св. Юра 5.

— Інвиуре. До Інституту ім. княгині Ярославни в Тернополі приймають учениці на шкільний рік 1918/19. Треба мати відповідну скількість біля, обуви, постіль, сінник, ліжко і крісло. Подання належить слати на руки Пані Докторової Вігосицької в Тернополі при ул. 3. Маш майдалше до 25. серпня. Оплата половина в натуралїях а половина в готівкі за удержане в Інституті буде означена пізнійше. — Іван Боднар голова, о. Лев Кочій секретар. 231 2—3

— Делїсь зі Станїславова. В надходячїм шкільнім році отвірає Товариство „Українських Жінок“ жіночу бурсу, де може знайти приміщенє 30 учениць всіх станів шкїл. Услїва приняти слїдуючі: Місячна оплата 200 К., з чого часть мусьтє бути зложена в віктуалїях після спису, який подасть Вїдїл. Учениці обов'язі зложити при апїсі 25 К. річно на інвентар і 25 К. піврічно на пранє. Учениці мають мати власну постіль, біле, убраня, обуз, ложку, вилки і вїж. Зголєшеня треба слати на руки в. Ант. Кульчицької в Підпечарах, п. Тисемлиня. Устні поясненя дає п. Сабатова. ул. Липова, укр. гімназія. 232 2—3

— Дирєція укр. прив. гімназії в Мепчиничах повідомляє, що по фєріях отвірїться при достаточнім числі ученикїх всі 4 класи гімназіяльні. Зголошеня прєсїтьє слати вже тепер на адресу Дирєції, а то для усталєннї числа клас. Замїщенї ученики знають примїщення в бурсї в скільким зголошенїям инсьметно до 18. серпня с. р. на адресу Дирєції. 5—6

— Дирєція прив. укр. гімназії з прагом привідмєтї в Чертківї пїхас до відома: 1) вступні іспити до впритовляючої і I. класи відбудуться по фєріях 2. і 3. вересня; 2. запис ученикїх, що вже вдали іспїт до I. класи перед фєріями і ученикїх до клас II. — IV. буде 1. і 2. вересня; 3. вступні іспити до клас II. — IV. будуть 5. — 8. вересня; 4. шкїльний рік 1918/19 рездїчїє ся 3. вересня с. р. бого служєнє; 5. в бурсї Кружка У. П. Т. найде прїют 20 — 30 ученикїх, що зголєсїтьє до Старшини Кружка на шкїльний рік 25. серпня 1917 р. — Ученикам, що вперше вступлять шук до заведеннї, мають принєсти: а) метрїну хрїстїєня, б) шкїльнє свїдєтєво того заведеннї, де вперше побїрали науку, з потвержденнєм Дирєції, що дозва їх приймати до другого зовєденнї. 233 2—4

Українські політичні партії та громадянство.

Кеєць.

Великий політичний вплив цієї партії на народні маси проявляється загальним розвитком революції та тим, що соціалісти революціонери виступили в свої ролі „Селянську Спілку“, яку українське селянство визнало було за свою справді організацію, яка бореться за його інтереси, детально не розбираючись, що то за організація земля і чи вона взагалі можлива, як організація земельної реформи. Соціалісти-революціонери об'єднали народних „Землю і Волю“, народ їм повірив і пішов за ними, шоб вгладом, шоб було досить часто, одвернуться від них і одати свої голоси ще ніби більшим об'єктивним народним інтересам, більшовиць-комунїстам.

Нині українська партія соціалїстів-революціонерів, як і її старша сестра російська, рівноділиться на дві партії: лівих, які невідомо, чим відрізняються від більшовиць-комунїстів, і центральну фракцію, яка переживає фазу внутрішньої рестанїзації та перецьїви своєї програми і тактики.

Перші українські поступовці, які в значній мірі прислужилися до ствївання першого українського національного конгрєсу та утворєннє Центральної Ради, розпочали свою діяльність політичну діяльність, як українська революційна демократична партія, яка, заснувалїсь в 1906 році, але гравїла була стєю партїєю робітників часіх років (1907—1917). Під час сїєї революційної діяльності та через загальне заохочєннє українського громадянства соціалїстичним ідеям радикально-демократична партія ходом подій вимушена була подїлитися на двї великі політичні групи.

Найперше після партїйного вїзду в червні 1917 р. в радикально-демократичної партїї відїмає група, яка організувалїсь в українську партію соціалїстів-федералїстів, згодом народилїсь партія українська трудовиків, далї на проєвїції загалїсь група українських народних соціалїстів, ще пізїше, об'єднвалїсь з тїми політичними групами самостїйникїх, які існували до революції, частина радикально-демократичної партїї української партїї хліборобів-демократів та самостїйникїх — соціалїстів.

ського народу, а більше під впливом всяких ідеологічних поглядів та хмельової політичної тактики, виявив свою політичну незрілість та сектантство. Умірковані в своїх соціалїстичних програмах, дуже близьких одна до одної, ці партії не мали значного впливу в народних масах, де могли конкурувати на політичній арені з демократичною тактикою та кличами лівих партій.

Найбільш організованою і впливовою в певних кругах підчас революції була українська партія соціалїстів і федералїстів, в склад якої увїїшла найбільша частина українських громадянських діячів та широких кругів української інтелігенції. Моралїтнїй громадський вплив українських соціалїстів-федералїстів досить значний, і до її голосу прислухалїсь не тільки українські політичні керуючі кола.

За останній час значного значіння стала набирати українська партія соціалїстів-самостїйників, особливо в військових кругах. Це вона вїдїграла велику роль підчас боротьби з більшовицькими, організуючи тїльки козацтво та гайдамацькі частини.

Після веревороту вбїльшился значіння такої української хліборобської-демократичної партїї, яка поширює свій вплив поміж певними колами українського селянства.

Закінчуючи огляд політичної диференціяції українського громадянства, ми певним чином констатуємо, що сего відбувалось в ненормальних політичних умовах гєлїної революції національної та соціалїстичної і не притосована до диференціяції соціальної такої народу, свїзьме в згляд українського інтелігенція певнїм чином в сїє організувати українську державність.

Ми вважаємо, що політичні партії потрібні для державного будованнє, але вони новим чином організуватися на нових програмових принципах та певній тактиці так, шоб відповідали інтересам соціалїстичних груп, на які подїляється той чи іншїй народ. Соціалїтнї диференціяції українського народу ще не голоси гласїньє, але українське громадянство певнїм чином прїйти такий процес інтегралїї політичнїх, шоб після всієї політичнїх життєвїх наїсуду веруєвали тїльки певнїм чином добре організованїх політичнїх партїях.

Незалежнї з них описалїх думок, ми вважаємо, що українське громадянство певнїм чином ділюють тїльки не для партїї: як соціалїзму-демократїї і як національну демократїю.

